

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De obiectionibus hæreticis contra hoc, & responsonibus catholicis. C. D.
E. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

solus Spiritus S. Nec hi tres plus possunt, quam singulus eorum quia omnipotētiam quam habet pater, & filius, accepit nascendo, & Spiritus S. procedendo, quod August. rationibus & auth. lib. 3. contra ritatibus probabiliter astruit in lib. contra Maximinū. minum, qui dicebat patrem meliorem ac potētiorem mediū. tiorem filio.

Quod non potest minus filius quam pater.

Ibid. cap. 14. NIHIL, inquit, patre min⁹ habet ille qui dicit. **inferius.**

Ibid. paulo superius.

Ibid. cap. 12. in principi.

Aug. ibid. fere conti-
nuo cap. 12.

**Ibid. conse-
quenter**

Omnia quæ habet pater, mea sunt Nam si minus habet in potestate aliquid quam pater, non sunt eius omnia quæ habet pater. Sed eius sunt omnia, quæ habet pater: tantam ergo habet potestatem filius, quam pater. & qualis est ergo patri. Non enim potest qui accepit, inæqualis esse ei qui dedit. Tu autem hoc de potentia sapis, quod potens sit filius, sed potentior pater: ut secundum doctrinam vestram potens potētē potuerit generare vel gignere, & non omnipotens omnipotentem. Habet ergo pater omnipotentiam quam non habet filius: & si hoc est, falsum est quod ait filius, Omnia quæ habet pater, mea sunt.

Hoc verum fatebatur hereticus, ex quo progrediebatur ad falsa.

SED, inquis, pater à nemine potentiam accepit, filius autem à patre. Fatalemur & nos filium accepisse potentiam ab illo de quo natus est potens: patri vero potentiam nullus dedit, quia nullus eum genuit. Gignendo enim dedit pater potentiam filio, sicut omnia quæ habet in substantia sua gignendo, dedit ei quem genuit de substantia.

Quæstio Augustini, qua arctat hereticum.

SED queritur, utrum ei tantam quanta ipsi est, potētiam pater filio dederit, an minorem. Si tantam, nō solū potētē, sed etiā omnipotētē genuisse omnipotēs intelligitur: sive minore, quomodo omnia, quæ habet pater, filii sunt? Si patris omni-

Hipotentia, filii non est, non omnia procul dubio quæ habet pater, filii sunt. At omnia quæ habet Pater, filii sunt: omnipotentia ergo patris etiam est filii, non est ergo pater potentior filio.

Aliter probat filium æqualem patri. E Aug.ca. 18.

ITEM alio modo probat filium æqualem patri medium. contra Maxim. ita dicens: Tu dicas quod pater genuit filium minorem seipso, in quo & patri derogas: qui si filium unicum minorem genuit, aut nō potuit, aut non voluit gignere æqualem. Si dicas quia non voluit, eum inuidum esse dixisti: si autē non potuit, ubi est omnipotētia Dei patris. Prorsus ad hūc articulū res colligitur, vt Deus pater æqualem sibi gignere filium, aut non potuerit, aut noluerit. Si nō potuit, infirmus: si noluit, inuidus inuenitur. Sed utrumq; hoc falsum est: patri ergo filius verus æqualis est. Genuit ergo pater sibi æqualem filium, & ab utroque procedit utriq; æqualis Spir. S. Si enim formam suām (vt ait Aug. contra eundem) pater in unicō filio plenam gig- eiusdem lib. nere potuit, nec tamen plenam genuit, sed mino- 3.contra rem, cogimini patrem inuidum dicere. Plenum Maximinū. ergo Deum & æqualem sibi genuit, filium. Lib. 3. ca. 15. in princip.

Persimile ostendit, quod non minorem pater filium genuit.

F

HOC autēm per similitudinem humanam ita esse demonstrat, inquiens: Homo pater si potuisset, æqualem filium genuisset. Quis ergo audeat dicere quod hoc omnipotens non potuit? Addo etiā, si posset homo, maiore melioreque seipso gigneret filium. Sed maius vel melius Deo quicquā eff nō potest. De⁹ ergo cur nō æqualem (vtais) filium genuit: cui nec anni necessarii fuerūt, per quos adimpleretur æqualitas, nec omnipotētia defuit? An forte noluit: ergo (¶ absit) inuidit. Sed nō inuidit: æqualem ergo genuit filium: Credamus ergo filium ei esse æqualem.

Aug c. 15.
lib. eiusd. 3.
contra Ma-

ximum
tom. 6;

Opinio-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN